

Minimalni standardi reforme trenutnog Zakona o sukobu interesa u institucijama vlasti Bosne i Hercegovine:

- Potrebno je da postoji djelotvoran sistem za sprečavanje i utvrđivanje sukoba interesa na svim nivoima vlasti u BiH.
- Svaki nivo odlučivanja u BiH određuje jedno tijelo nadležno za implementaciju, ili na svom administrativnom nivou ili delegiranjem implementacije nadležnom tijelu na državnom nivou.
- Tijelo koje odlučuje o sukobu interesa („nadležno tijelo“) mora biti nezavisno i nepristrasno, a to mora biti osigurano i u njegovom organizacionom statusu i strukturi, njegovom članstvu i procesu donošenja odluka.
- Zvaničnici treba da obavljaju samo jednu javnu funkciju, osim u slučaju da je pravnim okvirom utvrđeno da dvije funkcije nisu nespojive.
- Nadležno tijelo treba da čine stručnjaci sa relevantnim iskustvom i treba mu pružiti adekvatna administrativna istražna ovlaštenja, osoblje i finansijsku podršku.
- Zvaničnici su dužni da prijave imovinsko stanje kada preuzimaju dužnost i napuštaju položaj, da periodično podnose ažurirane podatke o istom, te da prijave sve značajnije promjene imovinskog stanja.
- Nadležno tijelo treba da ima nesmetan direktan pristup relevantnim informacijama u vezi sa javnim zvaničnicima u BiH. To uključuje, prije svega, proces provjeravanja prijavljenog imovinskog stanja, ali se može odnositi i na druge informacije.
- Upravljanje postupkom prijavljivanja imovinskog stanja treba ojačati putem djelotvornog sistema provjere, uključujući provjeru metodom slučajnog odabira i odgovarajuće sankcije za lažno prijavljivanje i neprijavlivanje. Ovo podrazumijeva utvrđivanje da li je prijavljena sva imovina datog zvaničnika, a ne samo utvrđivanje tačnosti onog što je već prijavljeno
- Obrasci za prijavu imovinskog stanja trebaju biti javni, uključujući i dostupnost na internet stranici, a zakonom treba definisati vrstu podataka koje treba objaviti, imajući na umu da politički izložene osobe ne uživaju jednaku zaštitu privatnosti prema Zakonu o zaštiti ličnih podataka.
- Ne očekuje se da zvaničnici nemaju privatne interese, već da iste prijavljuju i da se postaraju da ti interesi ne utiču neprikladno na njihove javne dužnosti. Sa preventivne strane, ovo se može postići adekvatnom transparentnošću interesa i procesa donošenja odluka

isključenjem iz konkretnog procesa odlučivanja ili povjeravanjem kontrole privatnih interesa u ruke neovisnih povjerilaca.

- Odluke nadležnog tijela o utvrđenim sukobima interesa moraju takođe biti objavljene, iako odabrani dijelovi odluka mogu biti redigovani da bi se zaštitilo pravo na privatnost javnih zvaničnika i njihove rodbine i povezanih osoba.
- Treba predvidjeti djelotvorne i proporcionalne administrativne sankcije za neprijavljivanje i povrede, koje bi odvratile od ulaska u sukob interesa. Sankcije trebaju uključivati ukor, nametanje novčane kazne, prijedlog za opoziv i poziv na podnošenje ostavke.
- Zvaničnicima za koje se utvrdi da su u sukobu interesa mora biti dato pravo da odmah podnesu žalbu na tu odluku, što garantuje razmatranje na dvije instance (upravnoj i pravosudnoj).
- Akti koje je usvojio zvaničnik za koga se kasnije utvrdi da je u sukobu interesa mogu, uz puno poštovanje principa proporcionalnosti, biti proglašeni ništavnim. Drugi zakoni (kao što je Zakon o javnim nabavkama) trebaju definisati sukob interesa kao potencijalni razlog za poništenje takvih akata.